

AN ARMENO-AMERICAN
Weekly Journal
of
Politics and Literature,
Published
by
P. M. AYVAD,
Editor and Proprietor,
72 University Place, New York.

THE ARARAT.

TO ADVERTISERS.

This paper has an extensive circulation among the Armenians throughout the United States and the principal cities of the world. It is an excellent medium for domestic and international advertisements, securing the very best results. Rates of advertising will be found on the fourth page.

— ՄԵՐ ՍԿՂՈՒՆԻՔԸ ԱԶԳԻՆ ՍԿՂՈՒՆԻՔՆ Է, ՄԵՐ ՔՈՂՈՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ՝ ԱՇԽԱՐՀԻ ՔՈՂՈՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ. — ԱՐԱՐԱՏ, Սեպտեմբեր 30, 1876.

ՀԱՍՏԱՏԵԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆՆՈՒՊՈԼԻՍՍ 1869.
ESTABLISHED AT CONSTANTINOPLE

ՆՅՈՒ ԵՈՐԻ, ՀԻՆԳՇԱՐԹԻ, ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 8, 891.
NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 8, 1876.

ՆՈՐ ՀԱՏՈՐ Ա. ԹԻԻ 14.
NEW VOLUME I. NO. 14.

Entered at the Post Office at New York as Second Class Mail Matter.

SUBSCRIPTION RATES.

For United States, Canada and Mexico,
One year \$2.00
Six months 1.00

For all other countries,

One year 12s.
Six months 6s.

Remittances should be made by P. O. Money orders, Postal Notes, Express Money Orders, Checks, Drafts, or in a Registered letter.

Address all communications to Publisher of the ARARAT, 72 University Place, New York City.

ARTICLE 61 OF THE BERLIN TREATY.

"The Sublime Porte undertakes to carry out, without further delay, the improvements and reforms demanded by local requirements in the provinces inhabited by the Armenians, and to guarantee their security against the Circassians and Kurds. It will periodically make known the steps taken to this effect to the Powers, who will superintend their application."

THE ARARAT WEEKLY.

With the present issue The ARARAT becomes a weekly. At the same time devoting more columns to news and articles in English text.

During the last three months we have added over one hundred bona fide subscribers to our list, and expect to multiply that number during the coming months.

This means a gradual increase; slow but sure. At this rate we have every ground for believing that with the co-operation of our friends and sympathizers of the Armenian Cause, this long established and unjustly persecuted journal will be well encouraged in the good work which it has taken up in the name of humanity and civilization.

Mr. Solomon Hirsch, United States Minister to Turkey, is at the Hotel Marlborough.

THE PORTE WANTS TO KNOW.

The Turkish consul at Tiflis, has been summoned to Constantinople in order to give the Ottoman Ministry information concerning the state of the feeling among the Armenians of the Caucasus with regard to the condition of their co-religionists in Turkey and the election of the Catholicos.

HOW WOULD SOME OF THE SURPLUS IN ARMENIA DO?

"There is a town down in Maine where they haven't had a preacher of the gospel for over seventy years. Perhaps some of our foreign missionary societies had better attend to this!"—*Boston Herald.*

CHARLES STUART PARNELL DEAD.

LONDON, Oct. 7, 1891.—Charles Stuart Parnell, once leader of the Irish people, died suddenly at his home, Walsingham Terrace, Brighton, at half past eleven yesterday evening.

NOT A PICNIC BUT

A GENUINE DEMONSTRATION.

That is what the landing of the British naval militia at Sigri (Mytiline) was meant for, they say. Picnic or no picnic it was quite a clever piece of work. But what then? Russia, also, can have "picnics" at short notice. She showed it too. She can cross the river Pruth in the twinkling of the eye. Next thing the world knows she will be holding a "picnic" in Constantinople, at St. Sophia Square, probably.

Of course these are not very pleasant things to happen. They tend to show that the fears entertained for an approaching evil—a European war, are not altogether groundless.

If two-faced Turkish diplomacy has anything to do with this—as we expect it has—why not to mend the evil by removing the cause?

By the way, there seems to be, at the present moment, a serious difference of opinion between the Arabs of Yemen and the Sultan of Turkey, as to who is Khaliph—Mohamed's legitimate successor—or something of the kind.

Well, how would it do to send the latter there with full power to ascertain his rights as such, and let people have peace where they are? Moreover, when he has proved himself a true "friend and ally" to nobody.

Perhaps Russia is aiming to that end. Who knows?

TRAVELING IN ASIA MINOR.

We read the following in a correspondence to the *Mail and Express*, dated Kon-ia, Sept. 7th.

A Circassian wagon, without springs (the best we could get), held us and our goods. We must carry our beds, bedding, necessary clothing, food and cooking utensils. These are packed into the wagon as snugly as possible, well roped, for we often travel over rough roads, cross mountains and streams. On top of all we spread our beds to make a soft seat, and with pillows we arranged ourselves as comfortably as possible for a day's ride.

There are no seats in these wagons, so we sit with our feet straight out, but manage to ride fairly comfortably. We start early, ride four to six hours, then stop for lunch.

Resting two or three hours, we again travel five or six hours, where we stop for the night. Sometimes, when no village is found, we camp beside a stream or near a spring, and often prefer sleeping out doors to entering dirty Kahns, where vermin of all kinds is found.

Our children sleep together in a large hammock, swung wherever we find a convenient place, with our beds close by. Reaching a large city or town, we spend from three to five or six days.

On the way here, we were delayed on the road one, night and found ourselves near an old monastery, dating back some six hundred years. There we stopped for the night. Finding no vacant room, we were permitted to rest in one corner of the old church, which is cut out of the rock. A great crowd was gathered, it being feast day. This place is a shrine where they bring the sick, lame, diseased and even crazy people, for cure, and they tell of wonderful, instantaneous cures. Hundreds of people had been there during the day.

THE ARMENIAN QUESTION.

BY MR. G. H. PAPAZIAN.

Those who have not watched matters in Eastern Europe very closely, for the last two decades, will probably want to know: What is the Armenian question?

It is the object of the present writer to answer it in the briefest possible manner.

In the fall of 1876, just before the Russo-Turkish war, representatives of those powers that signed the Paris treaty of 1856 met at Constantinople to consider the atrocities of the Turkish government in Bulgaria and its misrule in Servia.

The Armenian patriarch of Constantinople, Nerses, called the attention of this conference to the oppressions in Armenia, but, on account of serious disagreements, the conference was dissolved without accomplishing anything at all.

Upon this Russia declared war under the pretext of protecting Christians from Turkish oppression. The result was that Turkey was utterly defeated and an invading army was brought to San Stephano within a few miles of the Turkish capital.

The patriarch, Nerses, called upon the Russian Commander and asked that Armenia be granted an autonomous government.

As the result of his petition, we have the following article in the treaty of San Stephano, signed March 3d, 1878.

Art. 16.—Since on the retreat of the Russian troops from those territories which will be left to Turkey, there may happen disturbances and difficulties affecting the relation of the two countries. The Sublime Porte assumes the responsibility of carrying out without delay such reforms and improvements as are necessary in those provinces which are inhabited by the Armenians, also, guarantees their protection against the Kurds and Circassians.

From this time, one may say the Armenian Question became directly a part of the ever-vexing question. To the above article Lord Salisbury objected at the Berlin conference, where the treaty of San Stephano took its ultimate form.

The principal ground of his objection was that the language employed in it might imply the stay of the Russian troops in Armenia as long as the promised reforms and protections were not realized. And this, of course, was against the interests of England in the East. Hence, the article in question became a subject of discussion during two sessions of the conference.

Karateodori Pasha, the Turkish Plenipotentiary, objected to it because he said the necessary reforms were already in progress all over Turkey.

Prince Bismarck, the presiding officer of the conference, appeared to favor his position. The Armenian delegation, which was sent from Constantinople, with a carefully prepared document giving the outline of an autonomous government in Armenia, urged upon the conference the necessity of some provision in the Berlin treaty for the safety of the Dominions.

An amendment of the article was proposed and referred to a committee composed of Lord Salisbury and the Turk-

ish Pasha, who drew up the following and present form:

Art. 61.—The Sublime Porte assumes the responsibility of carrying out such reforms and improvements as the local necessities demand in those provinces which are inhabited by the Armenians; also, guarantees their protection against the Kurds and Circassians. The porte shall inform the powers from time to time of the means which it uses in fulfilling this agreement, and the powers shall see that it is executed.

As to the result of all this, it is safe to say that the Turkish Government not only failed in fulfilling this agreement with regard to the Armenians in Turkey, (for there are Armenians in Russia and elsewhere) but actually increased its oppression. Never, perhaps, in all their past history have they been subjected to greater indignities, than at present.

The policy of the government especially of late, has been to extort money from the people and keep them in a state of continual terror. Cases of unjust imprisonment, and banishment are not infrequent. Under the pretence of posing some imaginary conspiracy houses are entered, books seized, property confiscated, and the unhappy owners sentenced without trial to infected jails. Murder, robbery and abduction of women have become ordinary items. "The scandalous case of Mousa Bey," as Mr. James Bryce, M.P. characterized it in an after dinner speech, is too recent to be restated here.

As the consequences of these atrocities and oppressions, rebellious sentiment has been growing among the Armenians, and freedom, which has been in all history, the inspiration of every down-trodden people in their uprisings against their oppressors has become their watchword.

Our enemies tell us that our national aspirations are becoming a menace to the peace of Europe as well as of Turkey. But we cannot help it. We wish to be free. For this monstrous tyrants may blame us, but not a country like England or France or America, whose history records the most heroic fights for liberty and justice.

I wish, however, to guard myself against a possible misunderstanding. I do not believe in bloodshed. I believe time will be when the dreams of the great French poet shall be realized, and the present deadly instruments of war will only be seen in the museums of a future and more humane civilization, as the curious remnants of our 19th century barbarism.

But the battle of liberty is not yet over. Countless lives may yet be sacrificed at the altar of heroism and patriotism before the temple of universal peace can be securely established.

Who should then blame the Armenians if they make desperate attempts at self defence regardless of the manner in which it is done, when they see their schools closed, their churches desecrated, their villages pillaged, the fruit of their daily toil robbed, their wives and children massacred in the most inhuman and atrocious manner, and what is worst of all, the honor of their mothers and sisters violated.

When they see all these and many more, practised by the barbarous Kurds and Circassians, encouraged by the connivance of the officers of law, is it any wonder they should try the audacity, if you please, of shattering the machine of the most corrupt government that ever disgraced human history?

Is it a crime or a sacred duty to shake off the iron yoke of a government which, according to the careful observation of Mr. Gladstone, is growing

worse every year, and by whose shameless lies Europe has been duped so long?

At any rate, the Armenians are determined to be free. They are aware that Armenia is passing through a serious crisis; that they have to face the question of Hamlet: "To be or not to be?"

In this struggle for justice and liberty, they are not ashamed to ask a helping hand from those countries who have the interests of humanity at heart.

We already owe a debt of sincere gratitude to Bryce and Gladstone, who have done so much to bring the claims of the Armenians before the justice of European and American governments, and peoples.

If, however, Europe in her selfishness, will let us struggle alone, that will only lead us to more desperate efforts, for the civil, industrial, and spiritual emancipation of Armenia.

ECHOES OF TERROR from ARMENIA.

[From London Armenia.]

At Constantinople an Armenian youth, called Arisdagnes, and son of the priest Mesrob, of Van, recently murdered in Persia, was arrested by the police with his friend Garabed Der Boghossian in the act of reading a list of protest on the door of the Patriarchate of Koum-Kapou. Both men have just been sentenced to exile for life. Eleven other Armenians, cast in prison and tortured as their accomplices, have been set free, as the police acknowledged that they made a mistake with regard to them.

[From Henchag, an Armenian Revolutionary Organ.]

Four Turks and three Circassians, armed to their teeth, carried off eight oxen belonging to Davit and Ohannes, two Armenian villagers of Mrouan (Divrig). Ohannes attacked the robbers with his revolver and wounded several of them, while Davit belabored them with his crook, the only weapon in his possession; but these brave peasants fell in the end under a hail of bullets.

—The nephew of the Kurd Mourad Agha has murdered at Ourantz (Gaval), the Armenian Haroutioun Bedrossian, after having burnt down his house and harvest. The father of this unfortunate Christian was killed ten years ago, and the grandfather twenty years ago. The whole family are victims of the Kurdish vendetta.

—The fanatical imam of Diarbekir has incited his people underhandedly to massacre the giausurs.

—A Kurdish agha of Dersim, treacherously invited to a dinner and held the Armenian teacher Shemavon, the eighteen year old pupil, Cakig Devejian, and three other Armenians.

—Several Turks from Moush captured and violated an Armenian woman in the village of Tehrig, about three miles distant.

—An Armenian of Tchoukhor, (Moush), has been murdered by Kurds.

—The Armenian Eranos, who had made several trips, of late, between Constantinople and Russia, has been arrested at Avzood, and thrown into the district prison as a revolutionist.

[From Marseilles Armenia.]

In the Province of Van, the sons of Osman of Pedar and Kmer of Khalilan attacked, at the head of fifty armed Kurds, the Armenian village of Dzidantz. The villagers, encouraged by

their priest, offered a sharp resistance, and the Kurds had to beat a retreat. They returned, however, a few days after, penetrated into the village during the night, and demanded a sum of £T25 to leave. The peasants gave them all the money they could muster (320 piastres), and afterwards applied to the Kaimakam Rashid Bey to complain of these inroads. The latter, by way of reparation, ordered them to be turned out.

—Four Armenians of the village of Hinentz, who were returning from Mogs, were attacked by the Kurds; one was fatally wounded, the others effected their escape.

—A band of about fifty Kurds, under the orders of Ali of Khalilan, bound with ropes during the night the shepherds of the Armenian village of Gad-jed (Chadakh), and carried off fourteen hundred sheep, the only possessions of the villagers. The latter sent their mudir to Van in order to protest; he was told to await the return of the vali, who was on his annual inspection tour. Meanwhile, the Kurds returned to Gad-jed, killed and flayed an ox belonging to a peasant, and carried off the hide.

—The governor of Van has imprisoned an Armenian whose guilt consists in his being the brother of that Ghazar whom the Armenian patriots rescued from the gendarmes. He has likewise imprisoned young Haroutyoun Der-Parseghian, and exiled the merchant Ohannes Der-Boghossian on the most groundless suspicions.

—A Turkish mob in Diarbekir, stoned a passing Armenian funeral procession. The Moslems coarsely insulted the women, tore the shroud open and threw filth on the dead body's face.

—The condition of the people in the southern districts of Van, namely, Agh-pag, Shadakh, Mogs and Gargar, has become extremely unbearable. Thousands have been reduced to utmost poverty. Milk animals have become a scarcity. The reign of terror in many places has prevented the people to do their regular farming. Those who contemplated going to Russia played as farm hands, have been held back by the authorities. Many people have had to sell their household furniture in order to pay their taxes this year.

FOREIGN WORLD.

ON THE BANKS OF THE PRUTH.

BUDA-PESTH, Oct. 5, 1891.—The *Pester-Lloyd* to-day publishes a sensational article declaring that the Russian government is making an enormous concentration of troops on the banks of the Pruth. According to this story a large and formerly deserted tract of land near the Pruth is now swarming with Russian soldiers.

ROUMANIA STRONG ENOUGH.

LONDON, Oct. 6, 1891. Le *Standard's* despatch from Vienna, thinks that the Rumanian army is strong enough to prevent the advance of any Russian force to the River Pruth until Austria has demobilized her army.

ORE BRIGANDAGE.

CONSTANTINOPLE, Oct. 6, 1891. A band of brigands yesterday, in spite of the recent diplomatic action of Germany and France, and of the efforts of the Porte to suppress brigandage, made a desperate attempt to wreck and rob a passenger train. The latter was passing along a desolate portion of the Haidar-Pacha—Ismidt Railroad, when the engineer discovered that something was wrong along the rails ahead of his train. The train was brought to a standstill as soon as possible, and an examination of the line showed that the much dreaded brigands had torn up the rails and so damaged the roadbed that had the train not been stopped in time, an accident would have surely happened. The brigands, as soon as they saw that their plan had miscarried, instead of attacking the train, decamped.

This is only one of a series of similar outrages upon the part of Turkish brigands, and in which foreigners have usually suffered at the expense of the Porte, the latter having to indemnify the governments to which the foreigners owed allegiance for ransoms, etc., collected by the brigands.

ARMENIANS at CONSTANTINOPLE.

An interesting and well illustrated article entitled "Modern Women in Turkey," by Osman Bey, (a nome de plume, probably,) is a leading feature in the *Cosmopolitan Magazine* for October.

The able writer, amongst other exact and true sketches of society in the Turkish capital, makes a faithful reference to the social life of the Armenians of Constantinople as follows:

"The religion of Hazretti (Holy) Mohammed tolerates polygamy, while the Christian religion forbids it. Our great Prophet commanded all women of the Moselm faith to cover their faces with a veil except when in the privacy of their home, while your martyred master gave no such command. Now, these two great and radical differences between Islamism and Christianity are the cause of the vast dissimilarity there is in the social and home life of the two great classes of women in Turkey.

"Thus it is that the Armenians can go far ahead of us in adopting European and American ideas and customs. In fact, among the higher classes, there are families which are so thoroughly European in every detail, that for a foreigner, perhaps, the only means of detection is the red cap of the gentlemen—and even, that, too, is sometimes abandoned for the hat of the Europeans. They all dress according to the latest fashions from Paris and London, and they are sure to speak either French or English, if not both. Their houses are furnished like any luxurious mansion in Paris or New York—often to the extent of discarding a beautiful Oriental rug in favor of an expensive Brussels carpet! The ladies have their "at home" days, make calls and leave cards. They play tennis and have five o'clock tea. They hold receptions and give soirées, where the gentlemen are in full evening dress, and the ladies en décolleté. The music of their concerts is entirely European, and the dances at their balls are thoroughly merican."

ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ՄԱՆՈՒՑՄՈՒՆԻՔ

Եկեղեցական եւ գիւղութեան գործերու վերաբերեալ Հայերէն լեզուա ճիւղը մատուցումը, որը երկու մասնաճիւղի մէջ տեղի ունի ընդհանուր, Թերթիս մէջ ձրի պիտի նրատարակուին:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ

ՈՒՂԱՓԱՌԱՐՔ. ԵԿԵՂԵՑ

St. Chrysostom's Chapel,
[Trinity Parish],
Corner 39th Street and 7th Avenue.

Ի գիտութիւն բարեպաշտ ժողովրդեան կը ծանուցուի որ առաւօտեան ժամերգութիւն կը կատարուի ի վերոյիշեալ Մատրան, ամեն Կիրակիէ ժամը 1-30 ին յետ միջառուր:

Ո՛չ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

ԱՐԱՐԱՏ ՀԱՐԱԹԱԹԵՐՐ

Կը Գրատարակուի Հինգշաբթի օրեր:

Խմբագիր եւ Տէր,
ՓԱՌՆԱԿ ՄԱՍԹԵՆՍ ԱՅՎԱՏԵԱՆ:

ՊԱՅՄԱՆԻՔ ԲԱԺԱՆՈՒԹՅՈՒՆԻՔ
Բարձր, տուրքէ ազատ.

Միացեալ Նահանգաց Համար,
Մէկ տարեկան 2 տուրք,
Կէս 1

Օտար երկիրներու Համար,
Մէկ տարեկան 12 շէլին,
Կէս 6

Բաժանորդագրինք կանխիկ վճարել են. և կրնան յուրի փոխանակագրով, Բոսթօն կամ Էքսպրէս Գէրմանի Հրամանով և կամ վաւերացեալ նամակով:

Թղթակցներէ կը խնդրուի իւրեանց ստանձնած Հրապարակային անունն հետ բուն անուններն ալ խմբագրութեան գիտցնել. չէ թէ Հրատարակութեան, այլ վստահութեան համար:

Չի Հրատարակուած գրութիւնը ետ չեն դարձուիր որ և է պարագայի ներքեւ:

Ուղղել ամեն գրութիւնը առ

The ARARAT,
72 University Place,
NEW YORK.

ՆՈՒՆ ԵՐՐԻ, ՀՈԿՏ. 8, 1891:

Ներկայ տարւոյս սկիզբէն ԱՐԱՐԱՏԻ կէս տարեկան բաժանորդ գրուողաց պայմանաժամը անցեալ թուով լրացած ըլլալով, խմբագրութիւնն յարգանքով կը խնդրէ այնպիսիներէն վերանորոգել իրենց բաժանորդագրութիւնը:

«Բարձրագոյն Դուռը կը խոստանայ առանց այլ ևս յապաղելու գործադրել այն բարեօրոշմանն ու բարենորոգումները, որոնք տեղական պէտքերը կը պահանջեն Հայոց բնական զաւանթներուն մէջ, և անոնց պահանջներն երաշխաւորելու մէջ: Բարձրագոյն Դուռը կը խոստանայ իւր ջանքերով և իւր զօրքով միջոցները պարբերաբար պիտի ծախուցանէ տեղութեանց, որը անոնց գործադրութեան պիտի հնչեն:» — Զօրութեան 61, Պէտրիկի դաշնագրութեան:

Բոլորովին անյայտ բան է ակնկալել որ Դուռը երբեք քաղաքակրթեալ կառավարութեան մը պարտականութիւններն պիտի կատարէ թրքական կայսրութեան այդ (Փոքր Ասիոյ) մասանց մէջ: Թրքական վարչութիւնը թէ պիտի լինէ տարբեր, և այդպէս պիտի ըլլայ մինչեւ որ վերջը գայ: — Արկայի Դուռը, ի Միթիլիի մէջ Մանչէսթըրի, Նոյեմբեր 25, 1891:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

Անկախութիւնն՝ չեղողութիւնը Ե՛ւ անկախ չեղողը կրնայ ըլլալ և ո՛չ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչինչ:

ԱՐԱՐԱՏ ՀԱՐԱԹԱԹԵՐՐ:

ԱՐԱՐԱՏ ներկայ թուով կսկսի Հրատարակուի իւր շաբաթագրութեան ընթացքը: Բայց դիմելու անհրաժեշտ է Սահմանադրութեան մէջ գտնուող թիւն պիտի պատճառէ մեր ազնիւ ընթերցողաց, զի պատահութիւն պիտի ունենամք յաճախագոյն մեր Հայազգի և Ամերիկացի բարեկամաց աչաց առջև բերել Հայկական արդար դատին նկատմամբ իրողութիւնները, և պաշտպանել մեր իրաւունքը ինչպէս մեր նոյնպէս և աշխարհի առջև:

Թէպէտ ցաւ է մեզ ըսել որ տալիս թիւն թիւն բաժանորդաց թիւը չէ հասած այնպիսի թիւն որով քաղաքներու ըլլամք այս պիտանի քայլն առնելու, բայց և այնպէս մէկ կողմանէ ի վաղուց յայտնած նաժ ըլլալով մեր այս մասին ունեցած դիտարկութիւնն և միւս կողմանէ ամառուան եղանակին մէջ ժամանակ առ ժամանակ պատահած յապաղմանց պատճառաւ, մինչեւ ցարդ 13 թերթեր միայն Հրատարակած գտնուելով, պարտաւոր ըզգացինք այս քայլն փոխանակ ապագային թողնելու այժմէն առնել, վրաստան զգալով որ մեր արդոյ Հայազգիները գնահատելով սոյնպիսի գործի մը հետ կցեալ ներթափան ծանր բեռն, փոյթ պիտի ունենան ըստ կարելոյն մեր փոքր ճանապարհէն յարգել ընդհանրացնելով սոյն Հրատարակութիւնն յոգուտ ժողովրդեան և ազգին:

Բաժանորդագրութեան գներն, կը մնան ըստ առաջնոյն. այսինքն, Միացեալ Նահանգաց Համար \$ 2, իսկ օտար երկիրներու Համար 12 շէլին կամ 15 ֆրանք և կամ 6 րուբլի:

Արդեաւ ըսելու հարկ կայ թէ սոյն դիմումը և սոյն գնով շաբաթագրութեան մը Միացեալ Նահանգաց մէջ Հրատարակուին, չէ թէ լոկ գոյնի ձեռնարկ մը այլ ամէն կարգի ժողովրդեան նախանձախնդրութեան առարկայն ըլլալու է:

Կը թողուած մեր ընթերցողաց խորհիլ այս կէտին վրայ:

ՄԻՍԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ ՄԷ:

Մեզ ծանօթ ազգային մը հարցուցած է թէ՛ Հայկական Անգլիախօս թերթեր մը ինչ օգուտ կրնայ ունենալ մեր ազգային գործին:

Դորա պատասխանը խիստ պարզ է, և երկու խօսքով կրնայ բացատրուիլ:

«Եթէ մեր մէջ կան անձինք որք տակաւին կը հաւատան թէ մեր ընդհանրական շարժմանց հետ լուսաւորեալ աշխարհի հասարակային կարծիքն պարտաւորու պէտք չկայ, խիստ ցաւալի անհասկացողութեան մը մէջ կը գտնուին. և այդպիսիներուն այդ կարծեաց յարատեւութիւնն Հայկական խնդրոյն օր առաւ և նուազ արեւնաճողութեամբ կարենալ լուծուելուն դէմ խոչընդոտ մ'է:»

Այս եղանակէ մեր հաւատոյ հանգանակը Հայկական խնդրոյն նկատմամբ, և այս պիտի մնայ մինչև որ համոզուիմք թէ 19րդ դարու մէջ հրաշքներ ալ կրնան գործուիլ:

Ազգային գործի մէջ ունի ատուի ճանի շահեկանութիւնը գագոյն Հայաբնակիցը, որչափ որ ալ անձինքն և որչափ որ ալ զբաղած ըլլան իւր նախ անկախ և ազգային գործին նուիրեալ թերթերն իրենց ջրմանակներու մէջ տարածել և ասանկով չէ՛ թէ միայն ազգին ծառայները քաղաքացիական կարգի ձեռնարկը մէջ մտնող գործերու ելած ենք, ժամանակն ներկայն է:

Այսօր Թուրքիայէ դուրս Հայ ազատ մամուլ կոչուած անհասկացողութեամբ և ազգային դատին նուիրուած Հայ և այլ լեզուաւ եղող թերթեր

ուրն, ինչ պատեհութիւն կրնայ
ըլլալ դէպ ի բարին փոփոխում մը
ըլլալու:

Լաւ է այս երկրին ժողովուրդը
Հայաստանի մէջ օր յաւուր գործու-
ած անգլիական շահագործման
մարտնչական ծանօթացնել: Տա-
րակայն չունիմ որ այս երկրին հա-
սարակային կարծեաց ճշուն մը բա-
ղում ինչ պիտի օգնէ Եւրոպական
տէրութեանց ներքին նախաձեռնաց
վերջ մը տալու, և յետոյ վանելու
գլխաւոր օգնական իրենց ուր բա-
ւական տօթադէմ է գրեթէ առա-
ւել հանգիստ զգացնելու, և իրենց
վերջնական ճակատագրին պատրաս-
տելու համար:

Որքան ժամանակ որ թուրքերը
Եւրոպայէն փոքր Ասիոյ ճամբուն իշ-
խեն, նոյնքան ժամանակ քաղաքա-
կրթութեան գնացքն դէպքի այդ
երկրին պիտի արգիլուի, և խաղա-
ղութիւն ու յառաջդիմութիւն չեն
կրնալ անցնիլ Պոսթոփոս Ասիական
ափունքը: Մարդիկ են որ թէ ու-
թիւններ կ'ստեղծեն. որչափ ա-
տեն որ թուրքերն կ'առաւարեն
զփոքր Ասիա, նոյնչափ ատեն այն-
պիսի թէ ութիւններ և այնպիսի օ-
րէնք և կարգապահութիւն պիտի
ըլլայ չուն զորս «նոքա» միայն կա-
րեն ստեղծել:

Ճիշդ ինչպէս որ դժուարին է
Թրքաց զբոսորդաց պաշտել փո-
խանակ Մուհամմէտի, դժուարին է
նոյնպէս Եւրոպական քաղաքակր-
թութեան համար, իւր օրինօք և
կարգապահութեամբ արմատանալ
Թրքական կենաց մէջ:

Անմեկնելի թուրքն պարտի հե-
ռանալ:

Գործարար Լ. Պ. ՀԱՍՏԻՆՍԻ,
Միացեալ Նահանգաց Բանակին:

Թէ ի՞նչպէս ՓՐԻՆՍԻՆԻ:
—

Ֆրանսէլիա, Օգոս. 24, 1891:

Տէր խմբագիր,
Ինչպէս արդէն ձեզ ծանօթ է,
տեղւոյ չայերը ժամանակէ մը
ի վեր ունեցած են կազմակերպալ
ընկերութիւն մը: Սոյն ընկերու-
թեան նստերու նկարագրութիւնը,
ցաւալի է ըսել՝ էր ինչ որ սովո-
րաբար կը լինին Հայկական միու-
թեանց նստեր, [ապարդիւն, ան-
տեղի և անօրոյս վիճարանու-
թիւններ գրեթէ, որոց արդիւնքը
կը լինի շատ անգամ անձնաթու-
թեան վերաբորուելի և անձնական
աստիճանաց զոյացումը որով գոր-
ծին կործանումը] բայց շատ ու-
րաք եւ ըսել որ վերջին ատեննե-
րըս այդ նիստեր տարբեր կերպա-
րանք առնել սկսած են: Ի նկատի
առնելով տեղւոյն գաղթականու-
թեան վիճակը, կարողութիւնը և
պիտոյքը, այդ նստեր աւելի հան-
դիւն կերպարանք մը առած են, ու
ազգային երգեցողութիւններ ան-
մուսաց կը պահեն անցեալի յիշա-
տակը և ներկայի պահանջը, և տար-
բեր և օգտակար նիւթերու վրայ ա-
տենախօսութիւններ կուտան անուշ
այն մտքերով որք կարօտութիւն
ունին դորա:

Ներկայ ամսոյս առաջին կիրակի
օր եղած նստի մէջ պատու ունե-
ցայ մի քանի խօսք ըսել զոր կու-
ղարկեմ սա ի հրատարակութիւն
խորհելով որ տեղական ըլլալէ
զատ ընդհանրական է:

Հ. ՀՐԱՆՏ:

Յիշեալ բանախօսութեան նիւթն
եղած է «Որն է ամենէն գործնա-
կան միջոցը և մեր ընկելը փրկելու
համար մեր սիրելի ազգը թշուա-
ռութենէ»: Շատ ուրախ պիտի ըլ-
լայինք ամբողջ ճառը նոյնութեան
հրատարակելու բայց կը ցաւալմը որ
տեղւոյ անձնութիւնն չպիտի ներէ
զայդ ընել գէթ առ այժմ: Ազգա-
սէր տաննաբան խիտ ընտիր խօս-
քերով բացատրած է թէ Հայք պար-
տին «իրելի գլխաւորը, և մշակել ի-
րենց մաքրել, զի դժուար են ուղիղ
ճանապարհ Ազգային փրկութեան»:

«Ուղիղ» իւրաքանչիւր անհատ և
ազգն պիտի ուղղուի: Ուրախեմք
տեսնել որ սոյն վեճի սկզբունքն
ըմբռնած և մեր ժողովրդեան տա-
րածելու գովելի ջանք մէջ կը գըտ-
նուի մեր յարգող թղթակիցն:

Ծ. խ.

ՀՐԴԵՆ ԵՐՐԻ ԲԵՄՊՐԻՆԻ:

Երկուշաբթի գիշեր ձօնն Բ. Ըս-
քալարը և Բնիկներ խորանոցին մէջ,
որ յիշեմ Բէմպրին, Մաս. Հրդէհ
պատեհութիւն մեծ փնտ ատենացած է
չէնքին 1500 շափ խոզեր իմաց
խորանք են: Այս գործարանին մէջ
բաւական թուով Հայազգիք կաշ-
խատին և յուսալի է որ սոյն ար-
կածը զիրենք անգործութեան չի
համարապարտէ: Կը կարծուի թէ հըր-
դէհին պատճառը չողջարած է մը
ինկած կայծեր եղած լինին: Վե-
րաշինութեան գործը անմիջապէս
պիտի սկսի:

ԱԶԳԱՅԻՆ ՀԻՎԱՆԴԱՆՈՒՄԻՆ ՀԱՄԱՐ

Պրուքլին, Ն. Ե. 27 Սեպտ. 1891:

... խմբագիր,
Ի նպատակ Ազգ. Ս. Փ. Հիւանդա-
նոցի վերաշինութեան՝ Նիւ Եօքըի՝
Պոսթօփոս և մօտակայից սիրելի ազ-
գայիններէ հանգանակութեան մը
ձեռնարկեցի անգլիական մեր
վաղածանօթ բարեկամ Տիար Սա-
չիկ Գրիգորեանի: Խնդրեմ հետե-
կալ նուիրատու բարեսէր անձանց
ցուցակը՝ Ձեր պատուական լրագը-
րոյն յառաջիկայ թուոյն մէջ ան-
կիւն մը գետեղել բարեհաճիք: Այս
առթիւ իմ խորին շնորհակալիքս կը
յայտնեմ նուիրատուաց՝ ի դիմաց
յիշեալ հաստատութեան խղճալի
պատասպանիքը:

Կը խնդրեմ նաև որ եթէ այս կամա-
քի նուիրատուութեան մասնակցե-
լու փափաքող անձինք գտնուին,
հաճին յանձնել ստորագրելոյս՝ որ
կը գտնուիմ ի Պրուքլին Պէտֆօրտ
ափունք, թիւ 366, և Կիրակի օ-
րերը, կէս օրէն վերջ, ժամը մէկու-
կէսէն մինչև երեք, ի Նիւ Եօքը
7րդ ամբիւր 39րդ փողոցի անկիւնը՝
ի Ս. Ոսկերեանի Նպաստագրական
եկեղեցին:

Նուիրատուք են՝

Մեծապատիւ Տեառք,

Պ. Սարգեանէ \$ 3

Օ. Պետրոսեանէ 2

Գրիգոր Բարսեղեանէ 2

Ս. Մ. Հ. 1

Յակոբ Ապստեանէ 1

Յակոբ Ալեօնէ 10

Երուանդ Բապո ձեռնէ 5

Սաչիկ Գրիգորեանէ 15

Վրդանէն Տէմիրճեօլեանէ 5

Մ. Ս. Նարբեանէ 5

Կարապետ Պետրոսեանէ 2

Գ. Էքսէրճեանէ 3

Յակովբ Կոստանեանէ 1

Պաշտաւոր Քիւրքեճեանէ 50

Յարութիւն Կ. Պետրեանէ 50

Միսակ Կ. Յակովբեանէ 50

Մ. Մ. Պանդիկեանէ 25

Կ. Եթէրեանէ 50

Ոմն Կարնեցի 10

Ոմն Արապկերցի 10

Հօլի ծախքէն աւելցած 41

Փառնակ Մ. Այլատեանէ 1

Պետրոս Ազարեանէ 1

Հրանդ Աղէքսանդրեանէ 10

Բօլ » 10

Քերոբէ Աւագեանէ 1

Աւետիս Աղէքսանդրեանէ 1

Գումար \$ 61.06

Մնամ յարգանքօք

ՍԱՐԳԻՍ Մ. ՀԻՍՏԻՆՍԻ

ԱՆՈՒԹ, ԱՆՏՈՏ ԵՒ ՅՈՒՍԱՀԱՏ:

Մարտիկա, Սեպտ. 9. 1891:

... խմբագիր Արարատի:

Ճամբորդութեան առթիւ Մար-
տիկանէն անցած ատենն ցաւալի տե-
սարանի մը ականատես եղայ, զոր
կը փութամ յարգողի ձեռք բարե-
սէր ընթերցողաց: Փողոցի մը մէջ
խռնուած էին 80 չափ Հայեր, գը-
լուխին թրքական կարմիր աղտոտ
Ֆէսերով ծածկուած, ոտքերին
տանձնական ցած կոշիկներէ կիսով
դուր ինկած, բանդային տեղ ա-
րեւելեան կեդրոտ վարաններէ հա-
գած և կոնակին իր թէ ձեռքին
Հայկիկներ անցուցած որոնցմէ դուրս
ցցուած էին իրենց անգլոտ կործ-
քերը. ոմանք ալ բոլորովին գլխի-
բաց և բազիկ էին:

Այս խմբին մէջնեցը կը գտնուէ-
ին Պ. Յակոբ Գարաթէքեան և Պ.
Մարգար Բժշկեան, որք բոլորովին
չուարած էին թէ ի՞նչ պէտք է ընել:
Այդ թշուառ Հայերէն ոմանք դա-
նակներով և ոմանք պարաններով,
սովակներով վերջին ձեռք կը թա-
փէին աղաղակելով և սպառնալով
թէ եթէ Հայ և ուսուցիչ չի գըտ-
նան ինքզինքնին պիտի կտրեն կամ
կախեն: Ոմանք երեք օրէ անոթի
եմ կըսէին ուրիշները անթութեանէ
հիւանդացած էին, և ամենքն ալ
նիհարացած ու դադակաւոր դէմքով
սրտամկնի տեսարան մը կը ներ-
կայացնէին:

Վերադառնալ երկու պարոնները,
որք ճամբորդաց դիւրութիւններ կը
Հայթիկէն, առանց վարձատրուե-
լու և իրենց խղճին դրդմամբ օգ-
նեցին սոյն թշուառներուն: Բայց ի-
րենց այս գործին մէջ շատ քիչ բա-
շխարհութիւն կը գտնեն և բոլորովին
վհատած են. քանզի շատեր որ ճիշդ
այս Հայերուն վիճակին մէջ գտնու-
ած էին և սոյն պարոնից օգնու-
թեամբ այդ երկիրը հառած են և
տառապանքէ դուր մնացած, հոտ
Հայանէ վերջ բոլորովին մոռացած
են իրենց բարեբարները և ապե-
րախտ գտնուած են անոնց: Այս
այս ապերախներուն ընթացքն է
որ վհատեցուցած է սոյն պարոննե-
րը, և որոյ իրեն հետեւեալ ներկայ
ճամբորդները կրնկղմին թշուառու-
թեան և մահաբեր յուսահատութեան
մէջ:

Պ. Գ.

Հ Ա Յ Ա Ս Տ Ա Ն
Ի Ն Ձ Պ Է Ս Ո Ր Է

«Շարունակութիւն տե՛ս «Արարատ»
թիւ 13.»

Այս ինչ է երևում տասնորդի
հարկի մասին պատրարքարանի
գանգաւորներին. երբ որ բերքը ծախ-
վում է, լաւ գին ունի, տասնորդ-
դի հաւաքող կապալառուն տասա-
նորդը ստանում է առաւելութեամբ,
իսկ երբ որ նա գին չունի, կապալա-
ռուն թանգ գնահատելով բերքը,
փողն է պահանջում: Կալուածական
հարկի հաւաքման մէջ հետեւեալն է
պատահում: Մի վիճակից, կամ մի
գիւղից, որտեղ Հայերը խառն են
ընակվում մահմետականների հետ,
մի որոշված չափով կալուածական
հարկ է պահանջվում, որ բաժան-
վում է կալուածատէր Հայերի և
Թիւրքերի վրայ (բաժանորդական
հարկ): Բայց Հայի կալուածները
միշտ թանգ են գնահատվում քան
թէ մուսուլմանների կալուածները
և Հայը միշտ ստիպուած է աւելի
վճարելով լրացնել պահանջվող
հարկի ընդհանուր գումարի մէջ
այն, ինչ որ կողմնապահութեամբ
հարկահան պաշտօնեան պակաս է
պահանջել մահմետականից:

Հայ գիւղացին ընակվում է կամ
իր սեփական հողի վրայ, կամ
թափու առած պետական հողի վրայ:
Բայց պատրարքարանի պաշտօնա-
կան տեղեկագիրքների մէջ անթիւ
գանգաւորներ կան որ Հայի հողը
չատ անգամ անխրաւութեամբ ան-
ցընում է թիւրք կամ քրդի բէգե-
րի ձեռքը և նրանց սեփականու-
թիւն է դառնում: Այդ պիտի Հայը,
որ իր պատմութեան մէջ երբեք
ճորտութիւն չէ ունեցել, դառնում
է գերեզմանի ճարտ: Եւ Հայը,
բէգեր հողի վրայ ապրելով, բացի
բոլոր վերեւ յիշված հարկերից, ըս-
տիպուած է և իր բէգին վճարել
կալուածական հարկը և իր բերքե-
րից տասնորդը: Գանգաւորներից ե-
րեւում է, որ Հայերի մասնաւոր
հողերը ապահոված չեն կամակայա-
կանութեան դէմ: Հայը վճարում է
տէրութեան պահանջվող հարկերը
օրէնքով սահմանուած չափից աւե-
լի, ստիպուած լինելով վալիին, կայ-
մակամին, միւրերին և վերջին գաղ-
թիէին կաշառքներ տալ: Նա վճա-
րում է հարկ բէգին, կերակրում է
է նրան, իսկ բէգը ձեռները ծալած
անգործ նստած է. բացի սորանից
նա պէտք է զօրք պահի, որ իր գիւ-
ղով է անցնում, բայց այդ զօրքը,
որին նա պահում է, չէ պաշտպա-
նում նրան քրդի աւաղակութեան
դէմ: Քիւրդ աւաղակը խում է
նրա ունեցածը, անարդում է նրա
բնակիչները... Իսկ վերջին ժամա-
նակները հարկերը զարծեալ դորա-
նով դժուարացան, որ տէրութիւ-
նը էլ չէ ընդունում թղթադարմ
հարկատուներից... Հայը իրանք
չունի չափել ոչ մի գործի մէջ, ա-
ռանց իր շահերի մի մասը տէրու-
թեան պաշտօնեային տալու: Հա-
կառակ դէպքում նրան սպառում է
բանալը, կամ աքսորանքը: Կամ
եթէ Հայը իր խելքով, իր ճարպի-
կութեամբ, իր եռանդով մրցում
է մի նշանաւոր Թիւրք անձնաւո-
րութեան հետ, նրան լոյս ցերեկով
սպաննել կը տան, ինչպէս, օրինակ,
սպաննել տուեցին քանի մը տարի
սրանից առաջ, բայց իր ներկայու-
թեամբ, էրգորումից Պաշտաւոր է-
ֆէնտի Բաստարմանեանին, երկրի
մէջ ամենհարուստ, ամենաշնանա-
ւոր, ամենամեծ հեղինակութիւն ու-
նեցող մարդուն... Այդ տեսակ
հանգամանքներում ի՞նչ հնար կայ
արախաղորդական ընկերութիւն-
ներ, չափաւոր ձեռնարկութիւններ,
բաժանորդական, կամ այլ ընկերակ-
ցութիւններ իրագործելու... Առում
էին որ Թիւրքայում գրված օրէնք-
ներ կան: Բայց այդ օրէնքները մը-
նում են մեռած տառեր: Հայերը
որդէս Բրիտանիայ, իրաւունք չու-
նի Թիւրքիայում գնէլը կրելու, ի-
րաւունք չունի, որպէս Բրիտանիայ
դատարաններում վկայութիւն տա-
լու:

Ուրեմն Հայի մի կողմը կանգնած
է նեղաւոր, բարբարոս, աւաղակ
Քիւրդը, միւս կողմը ձերբակրէ
ծոյլ, կաշառակիր Թիւրքը, իսկ
նրա վրայ, իշխում է մի տերութիւն
որ նայում է Հայի վրայ ինչպէս մի
կաթնատու կովի վրայ մինչեւ ան-
գամ առանց հոգալու լաւ տեսնի
պէս, օրինակ որ կերակրելու և խը-
մացնելու այն կովը, որից նա աւե-
լի կաթ է պահանջում, քան թէ նա
կարող է տալ: Թիւրքերը շատ լաւ
են հասկանում Հայի արժանաւորու-
թիւնները, բայց այնու ամենայնիւ
պաշտաւոր են նեղել Հայերին, եթէ
կարող են, ջնջել նրանց երկրիս ե-
րեսից:

(Շարունակելի):

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅԵՑ ԵԿԵՂԵԾԻ
ՅՈՒՍԹԸՐ

Արդիւնք Հանգանակութեան:
«Շար. տե՛ս Արարատ թիւ 13.»

ՅՈՒՑԱԿ Ը.

Վերջին անգամ Հանգանակեալ
ձեռամբ Պր. Պաղտասար Թաշճեան
և Պր. Յովհաննէս Եղաճեանի:

ՈՒՍԹԸՐԹԱՌՆ

Փոխադրեալ գումար \$ 3678
Ղուկաս Գուլումեան 1
Մ. և Գ. Տ. Պաղտասարեան 1.50
Սողոմոն Ահարոնեան 50
Կիրգոր Գինոսեան 1
Կիրակոս Յակոբեան 1
Միսաք Առաքելեան 50
Ղազար Տէրվրեան 50
Սարգիս Շահպաղեան 50
Յակոբ Տէրաշեան 50
Աստուածատուր Շահպաղեան 25
Պաշտաւոր Փիլոսեան 25

\$ 3685.50

Պ Օ Ս Թ Ը

Գոսպար Սամուէլեան 1
Յակոբ Մաղմանեան 1
Վէլիբ Լազարօֆ 50
Մահակ Ղազանեան 1
Մհի. Սիմոն Գ. Մարտուպեան 50
Միսաք Պոյեանեան 25
Մհի. Գրիգոր Պոյեանեան 1
Գէորգ Թաշճեան 40
Մարտիրոս Մանուկեան 25
Յարութիւն Սամուէլեան 2
Յակոբ Չըվիթեան 1
Գաբրիէլ Ս. Թէրվրեան 1
Համբարձում Ահարոնեան 1
Նիկողայր Պոյեանեան 1
Յարութիւն Պոյեանեան 1
Պետրոս Արապեան 1.50
Վարդան Գրիգորեան 50
Օհան » 50
Մահակ Մհի. Պոյոսեան 25
Յակոբ Բէշօլեան 1
Տիգրան Պոյեանեան 1
Յարութիւն Մաղմանեան 1
Գաբրիէլ Փոյոսեան 1
Ահարոն Ղուկասեան 25
Աւետիս Առաքելեան 50
Պաշտաւոր Մանուկեան 50
Յովհաննէս Մաղմանեան 1
Գրիգոր Տէր Մոսոսեան 1
Յովհաննէս Սարգիսեան 1
Կարապետ Մհի. Մարգարեան 1
Յարութիւն Մեղքեան 1
Կարապետ Պաշտաւորեան 1
Կարապետ Աղնիկեան 1

\$ 3713.40

ՍԵԼԵՄ ԵՒ ՓԵՊՈՏԻ

Առաքել Յարութիւնեան 1.50
Թովմաս Հալաճեան 50
Սարգիս Շահինեան 50
Ղազար Մուրատեան 50

\$ 3716.40

ՅՐԱՆԻՒՆ

Յովհաննէս Սիմոնեան 2
Նիկողայր Յարութիւնեան 2
Աստուածատուր Ղազարոսեան 1.25
Մանուկ Թաթարեան 1
» Պիշաղարեան 1
Պոլոս Պոյեանեան 2
Գէորգ Այվաղեան 2
Մահակ Շապիկիկեան 1
Կարապետ Օղկասեան 4
Նիկա ձերանեան 50
Պետրոս Տէր Յովհաննէսեան 1
Պաղտասար Շէրթեանեան 1
Մանուկ Կարապետեան 4

\$ 3739.65

ՈՒՆՍՈՒԹԻ

Սողոմոն Ստեփանեան 2
Մուսեղ Միսոսեան 1
Յակոբ Պոյեանեան 2
Յակոբ Բազանեան 3
Պոլոս Մանուկեան 1
Մանուկ Սահակեան 1
Մարտուպ Մաղմանեան 1
Մեղքեան Միլոսեան 1
Պաշտաւոր Պոյոսեան 1
Միսաք Յարութիւնեան 1
Յարութիւն Պէրպէրեան 3
Առաքել Տէր Մարտիրոսեան 60
Մարտիրոս Պարսեանեան 50
Սիմոն Չօփուրեան 50
Կարապետ Մըքրեան 25
Ահարոն Սարաֆեան 50
Աւետիս Մուրատեան 25
Կարապետ Տէր Գաբրիէլեան 50
Պ

ԼՈՒՈՒԹԵԱՆ ՊԵՏՆ

[Շարունակութիւն տե'ս թիւ 13:]
Ես յիշում եմ և սպանացող ձայն մը լսեցի, խոր և վերահնչող մեծ երգէօնի մը ցածագոյն ձայնից պէս, որ աստիճանաբար բարձրացաւ մինչև որ իւր ծաւալն զօղն լցուց և յետոյ մարեցաւ մինչդեռ իւր արձագանքը ծառոց մէջէն զիրեւոր որսալով կանչեցանային: Սորա հետեւ լուսնի տակ մէջ ուրիշ ձայն մը հասաւ ականջիս որովհետև մանր առաջ երբէք լսած չէի: Շուրջ լսելու արժանիք չունէր ձայնը մը ծառայողը՝ կը մակարեթմ թէ միևնոյն արդիւնքը պիտի ունենային: Յայտնի եղաւ որ իմ դուռը զարնելով, հօրեղբորս սիրական կենդանիները վրդովեցան. բայց և այնպէս ես աստիճան վախճալով չէի: Տանը մէջ շարժում չլսելով դուռը բանալ փորձեցի և ի մեծ դարձացում մըն իմ կոնակի վրայ բացուեցաւ: Եղբայն հոտ մը, որպէս երկար ժամանակ պարսպ մնացած տան մը մէջ կըլլայ, ընդացաւ հասաւ. վերջուտին լսեցի այդ մահացու գոռումը, բայց միտքիս մէջ որ և է առարկայ մը չէի կրնալ որոշել: Երբ սեանն անցաւ այդ ձայնը բարձրանալ սկսաւ և սոսկմամբ մնացի երբ դուռը թող տալու պէս յանկարծ գնաց ետիս զոգուեցաւ: Անպարտանք լուցիկ մը զարկի և զայն գլխէս վեր բռնելով շուրջն զննեցի: Սորա լոյսն ինձ ցուցաւ թէ փայլուն փայտով յարգարեալ յարկ մ'էր սա. արահին անկիւնը երկու կամ երեք մատնաչափ բարձրութեամբ երկար բացուած մը կար դէպի քովի պատերուն մէջ, և իմ դէմս, կիսով չափ պատէն վեր դեղնած և հիւսնած դէմք մը տեսայ, այլակերպ և անմարդկային աչերով, որ դիւանարի մը դէմքին կը նմանէր: Հազիւ նորա վրայ նայած էի, լուցիկն մատուներէս սահեցաւ և կամայ մը գետնի ինկաւ, և տախտակամանին դպկուն պէս մարեցաւ: Չեւերս պաղ էին, բայց այնպէս քրտնած՝ որ հագուստիս կը փակչէին երբ վրաս կորոնէի հետո բերած մի ճրագս գտնելու համար: Ամէն մարդու կենաց մէջ կան վայրկեաններ որք չայնպէս կամայ կը շարժին որ կարծես թէ տարիներու ծանրութեամբը բեռնաւորած են: Երբեք չգիտի դադարիմ հաւատալ որ իմ հասակիս որ և է ճիշդ հաշուողութեան մէջ, այդ ճշրագը վառելու համար առած քանի մը վայրկեանները նոյնչափ տաքներու տեղ բռնած պիտի հաշուեն:

Երբ վերապէս ճրագիս ճառագայթները սրահը լուսաւորեցին, այդ այլանդակ դէմքը տակաւին հոն էր: Արդեօք առաջ զայն տեսած էի: Հրաշալի կերպով կը նշմանէր այն միւս դէմքին որ ոգւոյ մը պէս այնչափ յաճախ այցելած էր գիւս երազիս մէջ: Եթէ մարդու մը դէմք էր սա՞ պատին միւս կողմը չկայած պէտք էր ըլլալ, և բացուածքէ մը դուրս նայած:

«Մը. Լէյն տո'ւն է» հարցուցի անհնական ձայնով մը որ զիս սոսկացուց:

Բայց ի պատասխանի և ոչ մի բառ խոստեցաւ:

«Իւր եղբորորդին եմ և կարեւոր լուրեր բերած եմ նորա:»

Ի՞նչքան պաշտ մը անհեռութեամբ, և քիչ յետոյճերմակ թղթի մը կտոր բռնած չորացած ձեռք մը ինձ երկարեցաւ բացուածքին մէջէն: Յաւանակով, թուղթի առի և սենեակին կեդրոնը քաշուելով տախտակամանին վրայ և խոշոր գրով մը հետեւալ գիրն գրեցի. —

«Բէնարդի Լէյն, որդի հանգուցեալ Բէնարդի Լէյնի, որ էր ի Լօնտոն, Անգլիա, կը բարձրաձայնեմ Տօք. Լէյն կարեւոր գործի աղագաւ:»

Այս գիրը պատին ետեւ տարօրինակ մարդուն յանձնեցի որ առնելուն պէս անհեռութեամբ, այդ բացուածքն ալ գոցելով: Ամենէն գէշը անցուցինք, խորհեցայ մինչ այդ դադարեալ և լռիկ խոցին մէջ նորա վերադարձին կապառէի: Բայց այդպէս խորհած չպիտի ըլլայի եթէ գիտնայի թէ տակաւին ինչ բաներ պիտի յայտնուէին ինձ ուրիշ օրուան մը արշալոյսէն և անկէջ ետքը գալիս ամիսներէն առաջ, որոց միջոցին այդ տունը իւր անդադարձող ծառայողներով հանդերձ իմ բնակութիւնն եղաւ: Սորա յարգող պարագայից լուսնին որոց անուղղակի պատճառն եղած էր ներկայ այցելութիւնս, երբեք ինքնին կը հարցնեմ թէ արդեօք հօրեղբորս տան գաղտնիքը գիտնալու նպատակին մէջ երբէք յարատեւած պիտի ըլլայի, եթէ այդ ամէնը ի վաղուց նախատեսած ըլլայի:

(Շարունակելի):

ԱՅՆ ԵՒ ԱՅՆ ԾԱՆՈՒՑՄՈՒՆԷՐ

ՀԱԳՈՒՍՏ, ԳԼՈՒԿԻ
ԵՒ ԱՐԱՆՑ ՊԵՏՆՈՒՆԷՐ
Որ և է ժամանակ երբ կարծէք թէ քաղաքիս մէջ գտնուած ուրիշ որ և է տեղէն աւելի ընտիր և վառահիւ չհագուստ չտաացաւ, ձեր դրամը կը վերադարձնեմք: Այս երաշխաւորութենէն զատ երկար պատմութիւն մը չ'ունիմք ընելու մեր յաճախորդաց: ԿԼՈՂ ՀԱԳՈՒՍՏՅՈՒՆ ՎԱՃԱՌԱՏՈՒՆ 90 և 92 Ֆրոնթ Փողոց, ՈՒՍՔԵՐ, ՄԱՍՍ.

ԱՂԳ
ԲԻՄԻՆԷՆԷՐ ԵՒ ԴԵՂՈՐԵՆՆԷՐ
Գնելու տեղն է
ՖԵՐՊԱՆԿՍԻ ՏԻՊԱՐ ԴԵՂԱՐԱՆԸ
Թիւ 10 Ֆրոնթ Փողոց, ՄԱՍՍ.
Ուսմբը, Մաս. ձորձ է. Ֆերպանքս, Ստացատէր: FAIRBANKS' MODEL DRUG STORE No. 10 Front St., WORCESTER, MASS.

Մ. Ս. Տ. ՆԱՀԻԳԻԱՆ, ՈՒՍՔԵՐ, ՄԱՍՍ.
Ամենէն արժանի գներով Փոխ-Գրքեր կը տրուին թուրքիոյ այլապէս մասանց վրայ և Եւրոպայի ամէն կողմը ապահովեալ դրամատանց միջոցաւ: Ուրիշ տարուան փորձառութիւն: Կեդրոնատեղիք ի Բարբեր և ի Կոստանդնուպոլիս: Կը վաճառուին նաև շոգենաւի տոմարներ Եւրոպայի այլապէս մասանց վրայ և թուրքիոյ բոլոր նաւահանգիստներէն թրիքսիմէի ճամբով մինչ ի նիւ Եւրոպ, խոստ արժանի գներով: Մասնաւոր ուշադրութիւն կը տրուի ամէն թղթականութեանց: M. S. T. NAHIGIAN, WORCESTER, MASS.

ՖԼՈԴԻՆ ԵՒ ԹԵՅԲԵՐԳ
ՀԱՆՏԱՆԿԱՐԻ ԱՐՈՒՆԵՍԱՐԱՆ
411 Մէյն Փողոց, ՄԱՍՍ.
Ուսմբը, Մաս. Առաջին կարգի լուսանկարներ չափաւոր գներով: FLODIN & THAYBERG, 411 Main St., WORCESTER, MASS.

ՆՈՐԱՅԵՆՈՒԹԻՒՆ «ԱՐՄԷՆԻԱ»
ՆՈՒՆ ԵՐԲԻ ԳԼՈՒԿԻ ՎԱՃԱՌԱՏՈՒՆ
14 Ֆրոնթ Փողոց, Մէյն Փողոցի մօտ, ՈՒՍՔԵՐ, ՄԱՍՍ.
Ամենալաւ գլխարկը ամենաթանկ գներով: Մասնաւոր ուշադրութիւն կը տրուի Հայ յաճախորդաց:

ՃՕՐՃ Գ. ՀԸՆԹ ԵՒ ԸՆԿ.
ԿՕՇԻԿԻ, ՄՈՒՃԱԿԻ ԵՒ ԲԸՂԸՐ
ՈՏԻՑ ՄԱՍՆԵՐ
201 Մէյն Փողոց, անկիւն ԹՀօմաս Փողոցի, ՄԱՍՍ.
Ուսմբը, Մաս. Կեդրոնատեղի միջին գներով և չիկներու: GEO. C. HUNT & Co., 401 Main St., cor. Thomas St., WORCESTER, MASS.

If you wish to Advertise Anything Anywhere at Any time WRITE TO GEO. P. ROWELL & Co. No. 10 Spruce Street. NEW YORK.

ԱՅՆ ԵՒ ԱՅՆ ԾԱՆՈՒՑՄՈՒՆԷՐ

ՏՊԱՐԱՆ
ԱՐԱՐԱՏ ԵՒ ԱՅՆ
72 Իւնիվերսիթի Բլէյս, ՆՈՒՆ ԵՐԲԻ:

Սոյն ապարանի մէջ կը տպագրուին Հայերէն և Անգլերէն լեզուներով ամեն տեսակ գործեր. ինչպէս են՝ գրեանք, տետրակներ, շրջաբերականք, առևտրական ցուցակներ, նամակի թղթեր, պահարաններ, այցետոմսեր, առևտրական տոմսեր, ընկերութեան կանոնագրութիւններ են. Ամեն յաճախորդաց կատարեալ գոհունակութիւն կ'երաշխաւորուի: Փորձեցէ՛ք մեզ անգամ մը: THE ARARADIAN PRINT, No. 72 University Place, New York.

ՀՐԱՂԱՆ ԳՐԱՍԵՆԵԱԿ
Ի գիտութիւն արդոյ հասարակութեան կը ծանուցուի որ զրադմալ գրասենեակ մը բացուած է Ի թիւ 72 University Place, երկրորդ յարկ, ուր անգործ ազգայնոց զբաղմունք կը գտնուին համետ պայմաններով: Դիմելու ժամն է Գէն մինչ 10ը առաւօտեան, բացի Շաբաթ օրերէն:

JOHN A. PHILLIPS & Co., No. 4 Dean St., Providence, R. I.
ԱՐ ԳՈՐԾՄԱՌՈՐՍ. ---
Արժան գներով և արագութեամբ գներէն 30% Ա. Ֆիլիքս ԵՒ ԸՆԿ., Թիւ 4 Տիւ Փողոց, Բրօքլին, Ռ. Ա.
Տեղեկութիւն կրնայ առնուիլ գիւմելով նաև առ Ս. Ս. Սամուր, Թիւ 107 Ֆէտէրալ Փողոց:

Mrs. Winslow's Soothing Syrup.
Տիւ. ՈՒՆԷՂՈՒ ՈՂՈՒՄԻՑ ԾԵՄԱՐԱՆԸ.
Յիսուն տարիներէ աւելի է որ Տիկին Ուինսլօ Բրօքլին Օհայոյ միլիթարար մարտերէ կը գործածուի իրենց զաւակաց ակույց հանելու ժամանակ: Գիշերները կը խանգարուի և հանգստութիւնները կը վրդովուի ակույց հանելու ցաւէ հիւսնոյ, տառապող և լացող զաւակէ մը: Եթէ այդպէս է, անհաւատ Սկուայ Հանոյ Մանկանց Բժշկական Տիկին Ուինսլօ Բրօքլին Օհայոյ «Տիկին Ուինսլօ Բրօքլին» Օհայոյ օէն շէն մը առէք: Սորա արժէքը անհամար է, ինչքան պէտք էր տառապելուն անմիջապէս դարման մը պիտի ըլլայ: Մայրեր, առոր վրայ կրնաք ապաւինիլ. բնաւ սխալ չի կայ: Կը բժշկէ Փորրոճութիւն, կը կանոնաւորէ Ստամոքսը և Աղիքները, կը բժշկէ Աղեաց Ուրթը, կը կաշկանջէ Լինեալը, կը բժշկէ Բորբոքները, և ամբողջ կազմութեան կը կարգուրէ և կը ջօրացունէ: Ակույց Հանոյ մանկանց Բժշկական Տիկին Ուինսլօ Բրօքլին Օհայոյ, ճաշակի համելի, և Միացեալ Նահանգաց մէջ ամէնէն չիւն և ամենալաւ բժշկուիչ և անուցիշներէն մէկուն գեղազին է, և կը ծախուի աշխարհիս ամէն գեղազին գինէն և հիւսնոյ մէջ: Իւրաքանչիւր չիւն գինն է քան և հիւսնոյ մէջ: Ունեցէ՛ք միայն, «Mrs. Winslow's Soothing Syrup»:

ՆՈՐ ՀՐԱՍԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆԷՐ

ՄԵԾՄԱՆԻՐ ՊԱՏԿԵՐ
Վ. Ս. Գ. Ա. Ն. Ա. Ն. Ց
ՊԱՏԵՐԱՐԱՄԵՆ

Սրբոյ Վարդանանց առ Տղմու գետով մղած պատերազմին մի լուսանկար պատկերն է առ ի Վիէննա լուսանկար Պր. Ն. Պ. Այսանեանի արուեստարանէն ի լոյս ընծայուած: Մեծութիւնն է 24x30 մատնաչափ:
Բազմաշխատ Հայ արուեստագէտի մը սոյն ճաշակաւոր և հիւսնաւոր գործն որ միակ է իւր տեսակին մէջ, Ամերաքնակ ազգայնոց ուշադրութեան կը յանձնարարեմք: Ամենայնաբար առարկայ մը է որ և է տան (home) դահլճին մէջ կախելու:
Տեսնելու ուզողք, կրնան դիմել Արարատի խմբագրատունը:
Սոյն պատկերներէն միայն սահմանաւ թիւ մը կը գտնուի խմբագրութեան քով, որք Միացեալ Նահանգաց մէջ գտնուած միակ օրինակներն են:
Գինն է 30 Ֆրանք, կամ 6 ամսուր: Դիմադրութեան ծախքը գրեւոր ձևով:
Կը հրաւիրեմք գեղարուեստի ճաշակ ունեցող և Ազգային փառաց նախաձեռնող Սոցալիստ քննել Հայ արուեստագէտի մը սոյն նշանաւոր գործն:

Ի նպատակ Հ. Ն. Ս. Միւթեան կը ծախուին, Բաքիի սոյն պատկերի խորագրերը տան և մէկ ու կէս ինչ երկայն, և ութը ու կէս ինչ լայն: Միայն տաք սէնթ:
Գումարագրութիւն գէպի հերոններու պատկերները, Յարութիւն Չանգուլեան և Կիմ Ալմազ Մանուկ, ԳՂՂԵ 5 սէնթ:
Գնել փափաքողները պէտք են դիմել Միւթեան թանգարանակալին կամ նորա գործակալաց. և կամ ԱՐԱՐԱՏ Լրագրի խմբագրատանը: (Փօստի ծախքը մեր վրայ է): Պ. թՈՐՈՍԵԱՆ, Թանգարանակալ: No. 779 2nd Ave. New York City.

ԸՆՏԻՐ ՀԱՅԿԱՂՈՒՆԷՐ
ԵՐԿՐՈՐԴ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ՅԱՆԵՂԵԱԼ ԵՒ ՃՈՆԱՅԵԱԼ ԵՒ ՉԱՐԻՐԱՆԻ ԸՆՏԻՐ ՊԱՏԿԵՐՈՒՆԷՐ:
—

Գրքայի կը բաղկանայ 16 մեծագէր թերթերէ, տպագրութիւնը նորաձոյ տառերով և ընտիր թղթով վրայ է. 27 նոր, գեղեցիկ և նորի փորագրութեամբ պատկերներ՝ կը զարդարեն գրքուկիս էջերը, որք կը ինչեցեն և կը զարթոցանեն Հայ մանկույտ արտիկ և եռանդը, և կը յորդորեն զիրենց նման իրենց Հայր Բաժանորդութեան գինն է 4 Փր. (80 սէնթ)՝ կանխիկ վճարելի. արեւմտեան թերթերն առանձին առանձին կը ծախուին իւրաքանչիւր բաժանորդաց: Այն անձինք որք 12 օրինակէ աւելի կանոնաւոր մի անգամով, և կամ Գրքոցներ՝ որք կուզեն իրենց համար գանազան օրինակը նոյն յատուկ և զգալի գեղջ կը չենորհուր: Բաժանորդութեան գրքուկի ցանկացողք դիմեն Հետեւալ Հասցէի:
DIRECTION
DE L'IMPRIMERIE ARMENIENNE
VENISE, ST. LAZARE.

ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՂԱՏՈՒԹԵԱՆ
Բ. ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

«Հայոց Հայրենասիրական Միութեան հրատարակած այս վարդապետարանի մէջ համառօտ կերպով բացատրուած է թէ իւրաքանչիւր Հայրենասիր Հայ ինչ փափաքներ պէտք է ունենայ և ինչ պարտքեր ունի կատարելու:
Մէկ անգամէն 50 օրինակ ծախու առնողին կը շրջուի 5 Փր. անգամով: Հատին գինն է 15 սանթիմ:
Դիմել M. Portoukalian, redacteur du journal ARMENIA, Marseille, France:

ՆՈՐ ՀՐԱՍԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆԷՐ

ՄԱՍՆԱՆՑ ՏԱԿ

ՆՈՐ
ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՂԳԱՅԻՆ
ԿԱՄ
ԳՆԱՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ:

Սոյն գրքուկը հաւաքածոյ մի է ամեն ազգային երգերու որք գիտացուած են ի թուրքիա և ի Ռուսաստան, պիտի բաղկանայ երկու հարիւրէ աւելի ութանգալ երեսներէ, և պիտի ըլլայ մինչև հիմայ արեւմտեան ազգային երգարաններու ամենէն ընդարձակն, ընտիր թղթի վրայ մաքուր տպագրութեամբ:
Վաղընդ փոյթ ի լոյս պիտի ընծայուի Արարատեան տպարանէն:
Միայն սահմանեալ թուով օրինակներ պիտի տպուին առաջին որպարութեան համար: Ստանալ ուզողք պարտին այժմէն իմացնել լրագրիս խմբագրութեան:
Իւրաքանչիւր օրինակի գինն է 50 սէնթ, կամ 2 Փր. 50 սանթիմ, (բոսթի տուրքէ ազատ) կանխիկ վճարելի:
Տան օրինակ կամ աւելի գրեւորներու համար հարկերն տան գեղջ կըլլայ:

ՆՄՈՅՆԵՐ
Մ. ՓՈՐԹՈՒԿԱԼԵԱՆԻ ԳՐԱՐ
ՈՏԱՆԱՌՆԵՐԷՆ

Հեղինակին զանազան քաղաքներէ մէջ և գանազան տպարանութիւններէ տակ գրած Հայրենասիրական ոտանաւորներու նմոշներն ամփոփում մ'է սոյն տետրակը, որ կը պարունակէ նաև տեղեկութիւններ թէ այդ ոտանաւորներ ինչ տպարանութիւններէ տակ ներշնչուելով գրուած են: Գինն է 15 սանթիմ:
Դիմել M. Portoukalian, redacteur du journal ARMENIA, Marseille, France:

ՀԱՆԴԻՍԱՐԱՆԷՐ

ԲԱՂՄԱՎԷՊ
Ամսօրերով
ԲԱՆԱՍԻՐԱՅԱՆ ԵՒ ԳԻՏԱԿԱՆ.
ՈՒՍՔԵՐ.
Տարեկան բաժանորդագինն է 10 Փր. (4 Բուրլի.) Հասցէն՝
Redaction de la Revue "Basmavep," St. Lazare, Venise, Italie.

Մ Ո Ւ Ր Ճ
ԲԱՂԱՐԱՅԱՆ, ՀԱՍՏԱՐԱՅԱՆ, ԳՐԱԿԱՆ ՄԱՍՆԱՐԱՆ
Գ. տարի.
Տարեկան բաժանորդագինն է 10 Բուրլի. Հասցէն՝
Redaction de la Revue "Mourtch," Tiflis, Russie.

ԱՐՄԷՆԻԱ
Հունգարերէն Ամսօրերով
ՊԱՏՄԱԿԱՆ, ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ, ԲԱՐՈՑԱԿԱՆ.
Բ. ՏԱՐԻ.
Տարեկան բաժանորդագինն է 10 Փր. Հասցէն՝
Szongott Kristoff urnak, Szamosujvar, Hongrie.

ՀԱՆԴԻՍԱՐԱՆ ՄԱՍՆԱՐԱՆ
ԲԱՐՈՑԱԿԱՆ, ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ, ԱՐՈՒՆԵՍԱԿԱՆ.
Բ. ՏԱՐԻ.
Տարեկան բաժանորդագինն է 10 Փր. (4 Բուրլի.) Հասցէն՝
Redaction de la Revue "Hantess" VII. Mechitaristengasse 4, Vienne, Autriche.

ԱՐԱՐԱՏ
ՊԱՏԿԵՐԱՂԱՐԴ ՀԱՆԴԵՍ
ՎԵՏԱՄԱՍՆԱՆ
Տարեկան բաժանորդագինն է 3 Բուրլի. Հասցէն՝
Simeon Goulamirantz, Rue Stremianaja. M. No. 1 Log 15, St. Petersburg, Russie.

THE ARARAT
ADVERTISING RATES.

Inches.	1 Month.	3 Months.	1 Year.
1	\$ 2.00	\$ 5.00	\$16.00
2	3.50	8.00	25.00
3	5.00	11.00	35.00
4	6.00	14.00	45.00
5	7.00	17.00	55.00
6	8.00	20.00	65.00
7	9.00	23.00	75.00
8	10.00	26.00	85.00
1 Col.	11.00	29.00	95.00
1 Col.	20.00	55.00	180.00

Per Line (Agate) 15 cents each issue.
The above prices are for the first and last pages only. Ten per cent additional for the third page, next to reading matter.

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԱՐԱՐԱՏ ԵՒ ՆՈՒՆ ԵՐԲԻ:
Դիմել M. Portoukalian, redacteur du journal ARMENIA, Marseille, France: